

بسم الله الرحمن الرحيم

موضع قرآن نسبت به اعراب

موضع قرآن در باره هر فرد و اجتماعی، مبنی بر اصل «**تقوی و انضباط دینی**» و «**میزان عملکرد صالح**» آنهاست. در رابطه با ماهیت اعراب نیز که محمد مصطفی در میان آنها مبعوث شده و بار اولیة اسلام، قبل از همه بر دوش آنها بوده است، و از طرف دیگر، خطرناکترین دشمنان اسلام و مسلمین و محمد «ص» هم از آن قوم بوده اند، همین ملاک ها (انضباط دینی و میزان عملکرد صالح) بر قرار هستند. در این میان، هم به جهت شناخت موضع قرآنی و توحیدی، نسبت به اعراب، که بعضی راه گزافه گویی پیموده اند، و هم به جهت پاسخگویی به اسلام ستیزانی که اسلام و دین توحید را، دین اعراب و برای اعراب و مختص اعراب تلقی میکنند، روشنگری مختصری ضروری می نماید. و این مختصر، جهت تحقق هدف، با تکیه بر آیات قرآن عرضه میشود.

قرآن منزل در سوره توبه آیات ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ فرد و جامعه عربی را به سه دسته اساسی تقسیم میکند:

الف - اعرابی که در کفر و نفاق بسیار شدید بوده و اهل عناد و عداوت با اسلام و مسلمین هستند، تا جاییکه بدلیل عداوت و کینه توزی، بهتر است اصلاً قوانین الله و آیات قرآن را ندانند و نشنوند. در آیه ۹۷ سوره توبه این اعراب اینطور معرفی میشوند: **الاعراب اشد کفرا و نفاقا و اجدر الا يعلموا حدود ما انزل الله علی رسوله و الله علیم حکیم**: «**اعراب در کفر و نفاق شدیدترین و عمیقترین هستند، و بدلیل شدت و عمق کفر و نفاقشان با دین توحیدی اسلام، بهتر است اصلاً حدود الله و قوانین توحیدی منزل بر رسول الله را ندانند، و الله بسیار عالم و بسیار حکمت دان است**». این آیه در اوج وضوح، شدت و عمق کینه و عداوت کفار بت پرست و منافقین خودپرست عرب را منعکس میکند، کینه و عداوتیکه آنقدر شدید و عمیق است که حتی آنها را از دریافت آیات قرآن و قوانین توحیدی منزل باز می دارد.

بعد ، الله رب العالمين در آخر آیه صراحتاً اعلام کرده که از وضع و کینه آنها بیخبر نیست و خوب میدانند که این کینه توزان چه موضعی دارند . و همچنانکه الله علیم است و مطلع وضع و موضع آنهاست ، حکیم هم هست ، و خوب می داند که چه برخوردی با آنها داشته باشد .

ب - در آیه ۹۸ سوره توبه نوع دیگری از اعراب معرفی میشوند که آنها نیز دارای خصوصیات اجتماعی و فردی خود هستند ، و در حقیقت فرصت طلب و بی ایمان و مردد میباشند ، و بر اساس این ماهیت و با توجه به میزان قوت و ضعف مسلمین موضع میگیرند . این اعراب ، بجای اینکه اهل ایمان باشند و از یک موضع ثابت و معقول با مسلمین برخورد کنند و برای مواضع خود ارزش و بهایی قائل شوند ، نان به نرخ روز میخورند و منتظرند ببینند که چه کسان و جهاتی پیروز می شوند ، تا به نفع نیروی غالب موضعگیری نمایند! ، همان جریانی که امروزه هم آنرا در اشکال مختلف مشاهده میکنیم . به نص این آیه توجه فرمایید : **و من الاعراب من يتخذ ما ينفق مغرماً و يتربص بكم الدوائر عليهم دائرة السوء و الله سمیع علیم : « و بخشی از اعراب هم دارای آن موضعی هستند که نسبت به آنچه در راه اسلام می بخشند ، احساس خسارت و زیان کرده و بخششهای خود را تلف شده! تلقی می کنند ، این قسم از اعراب منتظرند که مراحل بگذرد و کار مسلمین پایان پذیرد ، تا از وجود آنها خلاص شوند! ، اما غافلند از اینکه مرحله بد و ناهموار ، به جای مسلمین ، در انتظار آنهاست ، و الله بسیار شنوا و بسیار دانا است . در این آیه ، اعراب بی ایمانی معرفی میشوند که تظاهر به اسلامیت میکنند ، و با وجود اینکه در راه اسلام ، بخششهایی نیز انجام میدهند ، ولی خائن و فرصت طلب هستند ، و علیرغم اینکه ظاهراً به نفع اسلام و مسلمین اعلام موضع کرده اند ، اما در آرزوی شکست و نابودی آنها میباشند . هدف اصلی این دغل بازان خیانت پیشه ، در موضعگیری ظاهری که به نفع مسلمین اتخاذ کرده اند ، اینست که تصور میکنند با اتخاذ چنین موضعی ، اگر مسلمین پیروز شدند ، میتوانند خود را شریک و همدست آنها تلقی کنند! ، و اگر هم شکست خورند ، چه بهتر ، آنگاه به آرزوی پلید و خائنانه خود رسیده اند!! البته این مردمان پست ، در عین حال نگرانند! ، و میترسند اموالی را که ریاکارانه بخشیده اند ، نتیجه ای ندهد!**

ج - نوع سوم از اعرابی که در آیه ۹۹ سوره توبه معرفی میشوند، ماهیت دیگری دارند و آنها اهل ایمان و اخلاص هستند ، و واقعیتشان از این قرار است : **و من الاعراب من يؤمن بالله و اليوم الآخر و يتخذ ما ينفق قربات عند الله و صلوات الرسول الا انها قربة لهم سيدخلهم الله فی رحمته ان الله غفور رحیم : « و قسمتی از اعراب هم**

کسانی اند که به توحید و روز آخرت ایمان و یقین دارند ، این اعراب آنچه را که در راه اسلام و مسلمین می بخشند ، محضاً لله و برای تقرب به الله و کسب درودها و تاییدات رسول الله تلقی می کنند . اما به تاکید نتیجه این انفاقها و بخششهای مخلصانه و این قربات الی الله ، برای خودشان و به نفع خودشان است ، و الله رب العالمین حتما آنها را داخل رحمت خود میگرداند ، و به تاکید الله بسیار غفور و رحیم است . « این آیه نیز دارای صراحت تمام است و اعلام میدارد که در میان اعراب چنین کسانی هم وجود دارند . این نوع اعراب از نوع همان مؤمنان مخلصی هستند که در آغاز اسلام با جان و مال به میدان آمده و دعوت قرآن و محمد را لبیک گفتند و در بدترین شرایط و با فداکاری خود ، پیشتاز اسلامیت شدند و اسلام را به مردمان دیگر رساندند . پس قرآن منزل در سوره های مختلف و آیات متعدد در رابطه با فرد و جامعه عربی ، متناسب با موضع آنها روشنگری میکند ، اما موضع اعراب ، نسبت به اسلام و مسلمین ، تقریباً در همه جا ، در صور مختلف و با اوضاع متفاوت ، همین سه موضع اساسی است .

با توجه به این آیات صریح قرآنی ، خوب میتوان فهمید که آنهایی که اعراب را از دیگران بهتر و مسلمان تر تبلیغ می کنند ، چقدر از مواضع قرآنی دور هستند . همچنین با توجه به آیات سه گانه فوق الذکر کاملاً روشن میشود که تبلیغات اسلام ستیزان علیه قرآن ، و عربی تلقی کردن دین اسلام ، چقدر خصمانه و نیز چقدر رسوا کننده است . و بالاخره آیات فوق الذکر مجدداً اثبات میکنند که معیار قرآن در مورد هر قوم و نژادی « اصل تقوی و انضباط دینی » است ، و برترین اقوام و انسانها نزد الله و اکرم آنها در فکر و فرهنگ توحیدی ، ملتزم ترین و وفادارترین آنها به ارزشهای اسلامی است . آری؛ در میدان آزادی و مردمسالاری و کثرت گرایی ، ماهیت هر کسی و محتوای هر خط و عقیده ای برای همگان آشکار و شفاف میشود . بهمین خاطر ، هر خط و فکر و جریانی را باید بر مبنای میزان « تحمل » آزادی و مردمسالاری و کثرتگرایی سنجید ، چون در سایه آزادی و مردمسالاری و کثرت گرایی ، اهل دروغ و تهمت و بطالت چیزی برای گفتن نخواهند داشت و ماهیت و محتوایشان به صحنه خواهد آمد و خود بخود مضمحل و زائل میشوند ، همانطور که آنهاييکه اصالت دارند و اهل حق هستند و برای تحقق آیات و ارزشهای توحیدی کار میکنند ، مورد استقبال قرار میگیرند و فکر و راهشان تثبیت میشود .

سازمان موحدین آزادیخواه ایران

۱ رمضان ۱۴۲۷ - ۲ مهر ۱۳۸۵